

● DOPUSTNIŠKE DNI JE MOGOČE PRIJETNO PREŽIVETI NA VEČ NAČINOV

SONCE GREJE TUDI OB BAZENU

Prisel je čas dopustov in počitnic. Odpravljamo se na morje, v hribe, k sorodnikom in znancem. Za nekaj časa se hočemo izmakniti vsakdanjim skrbem. Zdi se nam, da je dopust nekakšen mejnik v letu; hočemo ga preživeti zanimivo, prijetno; ti dnevi naj bi bili drugačni od onih, ki jih preživimo med letom.

Naša predstava o dopustu je največkrat povezana z morjem. Vendar pa si marsikdo od nas, bodisi zaradi premalo polne denarnice, bodisi zaradi zdravja ali dela, ki ga mora postoriti v tem letnem času, ne more privoščiti tega razkošja. Vendar pa dopustniške dni lahko nadvse prijetno preživimo tudi doma; v Ljubljani, v naši občini, v bližnji okolici.

V dopustniških dneh, ko nam ni treba neprestano gledati na uro, lahko počenjamo tudi stvari,

ki jih sicer drugače ne utegnemo. Zjutraj še poležimo nekoliko dlje, preko dneva vzamemo v

veličate poležavanja in mirovanja, so vam na voljo teniško igrišče, kegljišče, zadaj za tribuno pa zelenica, primerna za igro z žogo. Poskrbljeno je tudi za varnost kopalcev. V bližini bazena je vedno kopalški mojster; čigar budno oko pazi tudi na vas. Povprašali smo kopalškega

lišču Kodeljevo tečaji plavanja za otroke in odrasle. Tečaj traja pet dni in stane za odraslega 300 dinarjev, za otroke pa 100 dinarjev. Tečaji za otroke so od devete do dvanajste ure dopoldne, odrasli pa se učijo zvečer od šeste do osme ure. Kdor se v petih dneh ne nauči plavati, lahko zastoj ponovno obiskuje naslednji tečaj.

Če nameravate ostati na kopaljšču ves dan, ni potrebno, da vas skrbi, kaj vzeti s seboj, da ne boste lačni in žejni. Žejo si lahko potešite z vsemi brezalkoholnimi pijačami, pivom, tudi vinom, in seveda kavo. Cene niso pretirano visoke. Naj vam jih nekaj naštejemo! Gosti sadni sok Fructal stane 16 dinarjev, točno pivo ali pivo v steklenici (pol litra) 24 dinarjev, za oro je treba odšteti 14 dinarjev, za liter radenske 20 dinarjev, za liter deita pa 30 dinarjev.

Vodja gostinstva pri ŠD Slovan Miha Rudar pa nam je še povedal, da je obiskovalcem opoldne na voljo tudi enolončnica, ki stane 50 dinarjev (pasulj, sesekljani zrezki s krompirjevo šolato, ričet, pečen piščanec s solato in podobno). Prodajajo pa tudi klobase, hrenovke, sendviče s sirom in šunkarico. Ko pa bo prenovljena kuhinja, pa bodo gostom postregli tudi z vsemi jedmi na žaru. Otroci se lahko posladkajo z napolitankami, bobo palčkami, sladoledom, ki stane 15 dinarjev, in še s čim. Hrana je vsak dan sveža, kar je

Ob bazenu na Kodeljevem preživljajo prijetne počitniške dopoldneve tudi otroci, ki obiskujejo varstvo v KS Moste in selo. (Foto: D. Juvan)

roke knjigo, ki jo med letom le ogledujemo na knjižni polici doma ali v knjižnici, pogovorimo se z otroki, odpravimo se na sprehod v bližnji gozd, živalski vrt ali na Ljubljanski grad. Proti večeru pa, ko oživijo mestne ulice, si lahko privoščimo vrček piva ali sladoled v katerem izmed majhnih lokalov, ki jih je v Ljubljani že kar nekaj. Že občutek, da se nam nikamor ne mudi, je zelo prijeten.

Dopustniške dni pa lahko popestrite tudi s kopanjem v katerem izmed bazenov v naši občini, to je na Kodeljevem ali v Vevčah. V dopoldanskih urah tam ni veliko ljudi, v glavnem so le otroci. Če še niste nikoli zaplavali v bazenu na Kodeljevem, potem je zdaj priložnost, da to storite.

Senče v vročih dneh ob njem ne greje nič manj prijetno kot na morju. Okolica je prijetno urejena, če pridete na kopaljšče dovolj zgodaj, dobite tudi zastoj ležalno desko. Kdor ne more dalj časa zdržati na soncu, se lahko umakne v senco. Kadar pa se na-

mojstra Milutina Špana, ki že enajsto sezono bedi nad varnostjo kopalcev, kako naj ravnajo ljudje, da zaradi nepazljivega početja ne bi prišlo do nevarnosti. Povedal je: »Vsakdo naj se, preden gre v vodo, stušira. Tako se telo privadi na vodo.

Kopaljšče na Kodeljevem je odprto vsak dan, če le ne dežuje, od 9. do 19. ure. Vstopnica za odraslega stane 50 dinarjev, za otroka do dvanajst let 20 dinarjev, otroci do štiri let pa ne plačajo nič. Nekaj denarja si lahko prihranite, če kupite vstopnico za 20 kopalnih dni. Zanj morate odšteti 800 dinarjev, za otroke pa le 300 dinarjev. Vendar ni treba, da kupi vsak družinski član svojo vstopnico, temveč imate lahko skupno, le da jo v tem primeru porabite hitreje.

Kdor ni izkušen plavec, naj takrat, ko gre v vodo, pokliče kopalškega mojstra, ki mu bo rad pomagal.

Če se ne obvladate spretnosti plavanja, potem imate prav med dopustom najboljšo priložnost, da se naučite te veščine. Prek vsega poletja so namreč na kopa-

tudi razumljivo, saj je veliko prodajo.

Če ste torej željni kopanja, a iz kakršnihkoli vzrokov ne greste na morje, preživite dan ali dva pri bazenu na Kodeljevem. Morda vam bo všeč in boste to storili še kdaj.

DARJA JUVAN

VISOKA JUBILEJA

Kar dva naša občana praznujeta v tem mesecu visok življenjski jubilej: devdeseti rojstni dan. Jože Okretič iz Zaloške 83 je slavil ta pomembni dogodek 19. julija, Amalija Juvan iz Ulice Vide Pregarčeve 21 pa je imela rojstni dan 21. julija. Oba slavljena so v teh dneh obiskali tudi predstavniki občinske organizacije ZZZB in jima ob tej priložnosti izročili tudi darilo.

Jože Okretič se je rodil v Kostanjevici na Krasu. Obrtno šolo je obiskoval v Gorici in se tam izučil za železničarja. Bil je vseškozi v vrstah naprednih ljudi in zaradi svojega političnega prepri-

Jože Okretič

čanja je moral pogostokrat menjati delovno mesto. Pred vojno in po njej je deloval v raznih organizacijah in društvih. Bil je tudi bорец za severno mejo, izkazal pa se je tudi med NOB. Prejel je odlikovanja red zasluga za narod, zlati zvezdo in red republike z bronastim vencem. Povemo naj še, da je Jože Okretič še vedno aktivni balinar.

Amalija Juvan je otroška leta preživela v Hruševi vasi pri Dobravi. Tam je rasla pri krušnih starših, ki so sicer lepo skrbeli zanjo, vendar ji je še danes hudo, da ni nikoli poznala matere in očeta. Med vojno sta oba z možem pomagala partizanom. Leta 1942 so moža ubili domobranci. »Sploh ne morem pove-

Amalija Juvan

dati, koliko sem prestala,« pravi, »še dobro da imam sploh noge, ko sem znosila toliko pošte in hrane partizanom.« V velikem stanovanju zdaj živi sama. Rada pa bi, da bi imela sobo in kuhinjo nekje v mestu, tako da bi bila bližje svojim vnukom in pravnukom.

D. J.

● POČITNIŠKI POGOVOR Z MILO KAČIČ

IGRA IN VERZI

Z Milo Kačič — dramsko igralko, ki je najbrže ni potrebno posebno predstavljati — smo se pogovarjali v Piranu, kjer preživlja poletje.

Koliko časa ste že upokojeni?

Mislím, da je preteklo že dvanajst let. Takrat so se mi nabrala leta za »penzijo«, v ospredju pa je bil tudi problem prevelikega števila žensk v igralskem ansamblu. Problem je, kot mi je znano, še vedno v ospredju in če računam, da je letno v teatru šest premier, igralk pa dvajset ali čez, dela torej ni vedno za vse.

Večkrat vas vidimo, oziroma poslušamo po televiziji in radiu, pa vseeno se mi zdi, da bi vas radi še večkrat?

Pri filmu, televiziji in radiu sodelujem pač tolikokrat, kolikokrat sem povabljen. Zakaj ne sodelujem več, tega ne sprašujte mene, vprašajte na primer tiste na TV!

Koliko vlog ste odigrali v gledališču? Ali ste si jih kdaj tudi lahko izbrali in ali je ostala katera od tistih, ki ste jih želeli igrati, neodigrana.

Vlog nisem nikoli štela. Ko sem leta 1976 praznovala 30 let odrskega dela, so izračunali, da sem do takrat nastopila v 4.000 predstavah. To najbrž ni malo. Nobene vloge si nisem nikoli izbirala, pač nisem imela nobene možnosti. O tem, katera vloga je bila moja neuresničena želja, pa ne bi želela govoriti, saj je od tedaj že precej dolgo.

Kako pa sprejemate svoje vloge pri filmu in televiziji?

Tudi teh nastopov je bilo precej. Predvsem rada se spominjam nekaterih filmskih, še posebno pa vloge v

filmu To so gadje, za katero sem prejela tudi zlato areno za najboljšo stransko vlogo. No, sicer pa naj še povem, da sebe na televiziji oziroma filmu nikoli ne gledam. Zakaj? Je pač tako.

Se obiskujete gledališče, kako gledate na sedanje uprizoritve?

Mila Kačičeva — (Foto: Fr. Rozman)

O, imam pripombe. Strašansko me moti, da sedaj v gledališčih tako »rjovejo« — mislim na tisto vpitje skoz celotno predstavo, ne tisto, kar vloga sicer zahteva. Potem pa tisto nenehno slačenje, kar po moje tudi ni vedno na mestu.

Zaradi odigranih vlog, ki jih odlikujejo humorne, a življenske resnice, vas ljudje radi gledajo. Kako pa v vsakdanjem življenju?

Vesela sem srečanj z ljudmi, nemalokrat me ustavijo, kaj vprašajo — predvsem starejši, tisti iz moje generacije; no, pa tudi otroci me pokličejo. Ti so tako prisrčni.

Vi pišete tudi pesmi in z uspehom ste jih nekaj tudi izdali.

Res je. Pisati sem začela nekako šestnajstimi leti, intenzivneje po vojni. Slovenskemu knjižnemu zavodu sem prve pesmi poslala v obdobju leta 1947, objavljeno pa so bile leta 1951. Bile so to ljubezenske meditativne pesmi. No, čez deset let je izšla pri Cankarjevi založbi zbirka Neodposlanih pesmi, ki so bile 1974 ponatisnjene. Tretja zbirka pesmi (izbor najboljših pesmi iz dosedanjih zbirk in nekaj novih praven) pa sedaj čaka na izdajo.

JANJA DOMITROVIČ

● Rezervnim vojaškim starešinam

Občinska konferenca ZRVS Ljubljana Moste-Polje, Ob Ljubljani 42, zbira naročila za nove topografske priročnike. Cena ok. 160 din za izvod. Informacije po telefonu št. 441-034.

Poprijeli so za lopate, grablje in krampe. (Foto: D. Juvan)

● JANČE 82

UREJALI SMO CESTO

Udarci krampov, brnenje strojev in ropot tovornjakov so v julijskih dneh zmotili tišino, ki sicer vlada v gozdovih na Jančah in v okolici. Mladi iz naše občine so se namreč odzvali povabilu občinske konference ZSMS in se poleg zveznih in republiških akcij udeležili tudi lokalne mladinske delovne akcije Janče 82.

Trideset pionirjev, mladink in mladincev, med njimi tudi šest iz pobratene občine Bileća, ki so sestavljali mladinsko delovno brigado II. grupe odredov, je od 4. do 17. julija urejalo približno 7 kilometrov dolg odsek ceste med Trebeljevim in Tujim grmom. Cesto so leta 1980 zgradili pripadniki JLA, vendar takrat zaradi posejanja še ni bilo mogoče urediti brežin. Zdaj pa so mladi, ki so bili večinoma iz delovnih organizacij naše občine, precej pa jih je bilo tudi takih, ki so letos končali osnovno šolo, dokončno uredili brežine in odvajanje meteorne vode s ceste.

BRIGADIRSKO NASELJE

Na prostrani jasi, ki je bila ob lepem vremenu ves dan obsijana s soncem, je bilo postavljenih 15 šotorov: jedilnica, shramba za orodje, štabni šotor in šotori za spanje. Sredi brigadirskega naselja je podnevi visela zastava. Tu je bila tudi oglasna deska, na kateri so razstavljali risbice, ki so na šaljiv način prikazovale dogodke iz njihovega brigadirskega življenja. Na oglasni deski je viselo, tako da jih je bilo mogoče vsak trenutek prebrati, dvanajst brigadirskih zapovedi. Med šotori je bila ploščad, primerna za igre z žogo.

V naselju je bil vedno tudi dežurni brigadir. Ob našem obisku je bil to Denis Papič, komaj dvanajstletni fantič s Kodeljevega. Povedal je, kaj vse je ta dan že postoril. »Odnese sem smeti, pospravil jedilnico, uredil orodje, zdaj pa pazim, da ne pride kdo nepoklican v tabor.«

KAKO JE POTEKAL DAN V BRIGADI

Ob petih zjutraj jih je zbudil dežurni. Nato so imeli zbor, telovadbo, zapeli so himno in dvignili zastavo. Po zajtrku so se odpravili na traso. Nekateri dneve jim je šlo delo dobro od rok; bili pa so tudi dnevi, ko jim stroji zaradi neprikladnega terena niso mogli dosti pomagati, zato so morali z lopatami kopati globoke jarke. Takrat so na dan uredili le 150 do 200 metrov ceste. Dopoldne so imeli počitek z malico, kosilo pa je bilo ob dveh. Ko so pojedli, so imeli spet zbor, nato pa je bil na vrsti počitek.

Popoldne so se ukvarjali s športom, obiskali so jih tudi predstavniki izvršnega sveta naše občine, občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij; seznanili so se z boji, ki so potekali v teh krajih med narodnoosvobodilno vojno, z delegatskim sistemom, samoupravljanjem in še s čim, odšli so se tudi kopati na kopaljšče Kodeljevo, Bilećani pa so si ogledali Ljubljano.

Večerjali so ob sedmih, potem so spet zapeli himno, spustili zastavo z droga, nato pa so počenjali, kar jih je bilo volja. Nekateri so gledali televizijo, drugi so igrali badminton, odbojko, nogomet, ob dvaindvajseti uri pa je morala v naselju zavladati tišina.

ZA HRANO OCENA ODLIČNO

V pogovoru so nekateri brigadirji potožili, da ponoči ne morejo spati in jih zato spanec premaga po kosilu, to je prav takrat, ko bi radi bili budni. (Bolj v šali kot zares so dejali, da ne spijo zato, ker jih ponoči obiskujejo mravlje in pajki). Vsi pa so v en glas zatrdili, da je hrana res dobra.

Helena Friškovec ali mami Helena, kot so jo kratko imenovali, zna pripraviti okusne sendviče, dober ričet in zrezke, zavitke, pa še nešteto drugih dobrot. Skrbela je tudi, da brigadirjev ni nikoli mučila žeja in so imeli na razpolago vedno dovolj sokov, radenske in deita, saj voda, ki so jo dovažali s cisternami, ni bila pitna.

STKALA SO SE NOVA PRIJATELJSTVA

V brigadi II. grupe odredov je bilo kar precej mladih brigadirjev. Denis, Janez in Samo, ki je prav tiste dni praznoval rojstni dan, so bili stari šele 12 let. Sandi, Miha, Matic, Petra in Matej, vsi učenci 7. b razreda OŠ Leopolda Mačka-Boruta, so se skupaj odločili, da grejo na mladinsko lokalno delovno akcijo. Iz njihove šole je bila tudi Sonja, le da je hodila v 7. a razred. Vsem, še zlasti pa mlajšim, se je v teh dneh zelo priljubil sedemindvajsetletni Dragan Radović iz Bileće. On je namreč mlajšim pokazal kje delati, jih učil kako delati, poskrbel, da so počivali dlje časa kot odrasli. Približno teden dni je bil Dragan, ki se je tokrat že drugič udeležil lokalne mladinske delovne akcije v naši občini, tudi komandant brigade.

Zdaj so brigadirji že doma. Bele in modre majice z napisi Janče 82 jih bodo še dolgo spominjale na dneve, v katerih so doživeli marsikaj lepega, vmes pa je na jbrž bilo tudi kaj grenkega. Stkala so se nova prijateljstva in utrdile so se stare vezi med prijatelji. Za izkušnjo bogatejši so se vrnil domov in na svoja delovna mesta.

DARJA JUVAN

● USPEŠNO USPOŠABLJANJE NAČELNIKOV NARODNE ZAŠČITE IN NJIHOVH NAMESTNIKOV IZ OZDOV NAŠE OBČINE

DA BOMO BOLJE PRIPRAVLJENI

Podobno kot februarja, je junija občinski sekretariat za ljudsko obrambo v sodelovanju z izobraževalnim centrom RSNZ iz Tacna organiziral in izvedel strokovno usposabljanje načelnikov NZ in njihovih namestnikov iz ozdov naše občine.

Program po temah: varnostni sistem, predpisi s področja SLO in DS, praktični postopek ter praktični preizkus z orožjem — streljanje je s svojimi predavatelji izvedel izobraževalni center RSNZ z Tacna v sodelovanju s šolo za miličnike.

Usposabljanje je bilo organizirano v dveh skupinah. Teoretični del je potekal v prostorih KD Španski borci, praktični del pa na strelišču v Tacnu. Odziv udeležencev je bil zelo dober. Podajanje snovi je bilo na visoki ravni in so po končanem usposabljanju udeleženci sami izjavili, da si

takih strokovnih izpopolnjevanj še želijo. Tudi pri praktičnem preizkusu so udeleženci dosegli dobre rezultate, še posebno, če upoštevamo, da jih je večina tak preizkus opravljala prvič.

S tem usposabljanjem je zaključen prvi krog strokovnega usposabljanja najodgovornjih delavcev na področju narodne zaščite, nadaljnji korak pa bo storjen z usposabljanjem vseh obveznikov narodne zaščite v temeljnih obrambnih subjektih naše občine letos jeseni.

DUŠAN DOLENC